

Список використаних джерел:

1. Гаркавенко С.С. Маркетинг. Підручник. – Київ: Лібра, 2002. – 712 с.
2. Оснач О.Ф. Промисловий маркетинг: підруч. для студ. вищ. навч. закл. / О.Ф. Оснач, В.П. Пилипчук, Л.П. Коваленко – К. : Центр учбової літератури, 2009. - 366 с.
3. Школяр С.П. Інноваційний розвиток держави – комфортне життя її громадян. Тези виступу в обговоренні / С.П. Школяр // Матеріали парламентських слухань у Верховній Раді України 20.06.07 р. «Національна інноваційна система України: проблеми формування та реалізації» / Упор. Г.О. Андрощук, М.М. Шевченко, – К.: Парламентське вид-во, 2007. – С.60-62

НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ПРОЄКТНОГО ПІДХОДУ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

*Лю Сун
Полтава, Україна*

Науковий керівник: Школяр Сергій Петрович, кандидат технічних наук, доцент кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І.А.Зязюна Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка

Застосування принципів проєктного підходу в діяльності підприємства спрямоване на розвиток підприємництва, подолання причин, що його стримують. Результати досліджень, проведені науковцями показали, що основними причинами, що можуть стримувати розвиток підприємництва є: нестабільна економічна і політична ситуація в державі; недосконале законодавство в напрямі захисту підприємництва, відсутність реальної фінансового-кредитної підтримки; постійне втручання державних органів в діяльність господарських суб'єктів; неналежна державна підтримка підприємств; і врешті-решт форс-мажорні обставини, в яких опинилося українське суспільство [1].

В умовах викликів сучасного ринкового середовища змінюються принципи, методи та моделі управлінського впливу на підприємство задля забезпечення його не тільки коротко-, середньо-, а й довгострокового успіху. Тому є актуальним науковий пошук адекватних інструментів та управлінських концепцій забезпечення сталого розвитку сучасних підприємств. В управлінській практиці однією з найпоширеніших залишається методологія управління проєктами. На сьогодні науковцями та практиками проєктний підхід в управлінні підприємствами трактується як особлива форма управління, що дозволяє підприємству сконцентрувати увагу та ресурси на виконанні визначеного комплексу задач при певних обмеженнях, таких як час, ресурси, бюджет. Важливим також є те, що здійснення реалізації результатів повинно проводитися кваліфікованим підготовленими фахівцями на основі відповідної системи підготовки з урахуванням аналізу базових інформаційних потоків у ринковому

середовищі, в рамках протистояння та взаємодії стратегій, боротьбі смислів [2].

Для того, щоб визначити основні переваги проєктного підходу необхідно зазначити основні ознаки проєкту, до яких відноситься зміна стану проєкту для досягнення мети, обмеження в часі, обмеження в ресурсах, неповторність чи унікальність. Отже, предметом проєктного підходу є застосування методів, інструментів, критеріїв визначення порівняння та обґрунтування альтернативних управлінських рішень щодо втілення в життя підприємницьких ідей за умов обмеженості наявних ресурсів. Перевагами застосування проєктного підходу є підвищення ефективності використання ресурсів, вищий рівень врахування ризиків, оптимізація джерел фінансування [3]. Крім того основні переваги проєктного підходу можуть бути представлені на рис.1 (Онишкевич О.В., 2016).

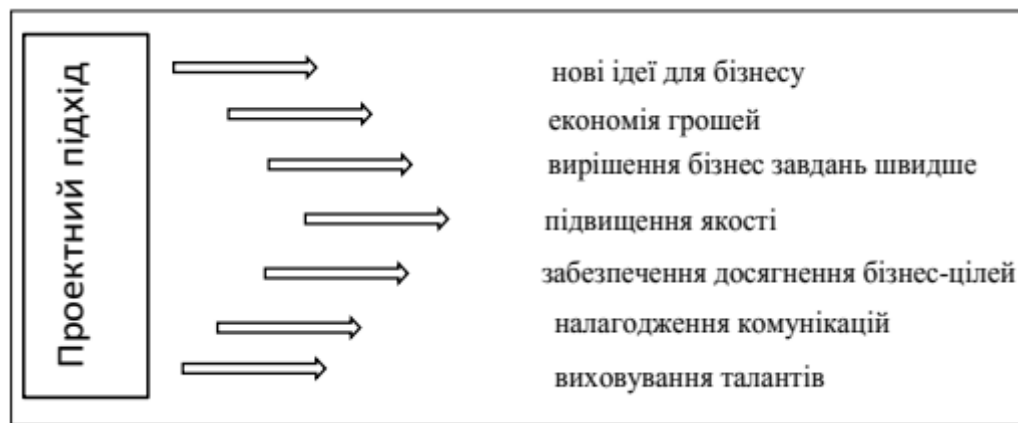

Рис.1. Основні переваги проєктного підходу

За класичним трактуванням управління проєктами (Project Management) являє собою свого роду процес управління командою і ресурсами проєкту, які організовуються, структуруються та здійснюються за допомогою специфічних методів, завдяки яким проєкт завершується в визначений термін успішно і досягає поставленої мети. При цьому, на думку дослідників кожному сучасному керівнику підприємства, установи чи організації серед напрямків своєї діяльності слід вміти використовувати універсальні знання й методи управління проєктами для того, щоб мати змогу вирішувати такі завдання:

- формулювати цілі та мету діяльності підприємства;
- формувати їхнє обґрунтування;
- структурувати процеси (виокремити підцілі, підпроцеси, субпроцеси, етапи тощо);
- визначити фінансові потреби та джерела фінансування;
- розробити пошук підрядників та інших виконавців;
- готувати й укладати контракти;
- розраховувати бюджет;

визначати терміни виконання та розробляти графіки реалізації;
контролювати процес виконання і контролювати план його виконання;
управляти ризиками проєктної діяльності.

Розглянуті напрямки розвитку проєктного підходу в діяльності підприємства. Опубліковані тези є фрагментом досліджень студентського гуртка «Формування проєктних пропозицій в регіональних програмах інноваційного розвитку» (науковий керівник Школяр С.П., доцент, кандидат технічних наук; наукові консультанти з питань: стандартизації - Шпильвий В.Д., доцент, кандидат технічних наук; проєктно-кошторисної документації - Школяр Т.А., інженер, аналітик консолідованої інформації).

Список використаних джерел:

1. Рудченко О. О., Школяр С. П. Проєктний підхід в діяльності підприємства агропромислового комплексу // Сучасний стан біосфери у науковій спадщині академіка Володимира Вернадського в контексті сучасних техногенних загроз : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (19 березня 2024 року). Полтава: ПНПУ імені В.Г. Короленка, 2024. С. 161-164. URI <http://dspace.pnpu.edu.ua/handle/123456789/23588>
2. Школяр С. П. Аспекти підготовки фахівців до опрацювання та аналізу базових інформаційних потоків на ринковому середовищі. Педагогічні науки. 2015. Вип. 12. С. 356–361.
3. Воронкова, В. Г. Концепція розвитку проєктно-орієнтованого бізнесу в умовах цифрової трансформації до SMART-суспільства / Т.П.Романенко, Р. Андрюкайтене // Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії. Запоріжжя, 2016. Вип. 67 (2016). С. 13 - 27.

ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ПРИРОДНИЧИХ НАУК. ПЕРСОНАЛІ ВЧЕНИХ. УКРАЇНСЬКІ ЖІНКИ В НАУЦІ

*Марценюк Т.І., Щербань М.М.
Полтава, Україна*

Серед світових жіночих імен в науці безліч талановитих українок, внесок яких неможливо переоцінити.

Винаходи та відкриття, зроблені жінками в молекулярній біофізиці, хімії, біології, медицині, психології, наноматеріалознавстві та комп'ютерній інженерії це підтверджують і руйнують стереотипи про жіночу логіку і про те, що рушієм прогресу може бути лише чоловік.

Цікаво, що в Україні серед науковців – 46 % жінок. Це досить високий показник. У середньому цей показник у Центральній та Східній Європі становить 40 %, у світі, за даними Інституту статистики ЮНЕСКО, становить 28 %. Українки успішно працюють у різних галузях наук. Найбільше жінок-науковців у галузі суспільних (65,8%), медичних (65,2%), гуманітарних (60,3%) наук. У галузі технічних наук їх всього – 34,1%.